

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Quod oportet sacros Canones per omnia conseruare. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

fedibus surrexerunt. Qui etiam Deo gloriam dederunt, & gaudentes ei gratias egerunt, cui sic placitum est.

CANONES ECCLESIASTICI promulgati ab eadem Synodo.

Quod oportet sacros Canones per omnia conseruare.

I.

HIS qui sacram fortiti sunt dignitatem, testimonia & directiones canonicarum præceptionum formæ consistunt. Quas libenter suscipientes, cum deiloquo David canimus ad Dominum Deum dicentes: In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus diuitiis. Et mandasti iustitiam testimonia tua in æternum. Intellectum da mihi, & viuifica. Et si in æternum prophetica vox mandat nobis custodire testimonia Dei, & viuere in illis, immutata profecto & immota permanent. Et quia Dei inspector Moyses ita dixit: In illis non est addendum, & ab eis non est auferendum. Et diuinus Apostolus in eis gloriatus clamat: In quem desiderant angeli prospicere. Et, Si angelus euangelizauerit vobis præter quod accepistis, anathema sit. His ita se habentibus & protestantibus, exultates in eis sicut qui inuenit spolia multa, diuinos Canones amplectabiliter in pectore recondimus, & integram illorum præceptionem ac immobilem tenemus: tam scilicet illorum qui ab almis & laudabilissimis apostolis sancti Spiritus tubis editi sunt, quam eorum qui a

Psal. 118.

* & viuam.

* Gr. incon-

cussa

* Gr. quia &

Dent. 4.

1. Petr. 1.

* Gr. in qua

Gal. 1.

Ἐανέστησαν οἱ καὶ τὸ θεὸν ἐδόξα-
ζον, καὶ χαίροντες ἀγαλλόμενοι τῷ οὐ-
τως ἰδοῦσάντων.

ANNO
CHRISTI
787.

KANONES EKKΛΗΣΙΑ-
στικοὶ ἐκφανθέντες παρὰ τῆς ἐν
Νικαίᾳ συνόδου τῆς δευτέρας.

Ὅτι δεῖ τῶν θεῶν κανόνας κατὰ
πάντα φυλάττειν.

a.

ΤΟΙΣ πῶ ἱερατικῶ λαχούσιν
ἀξίῳ, μὲν πρὸς τὰ ἐκαστοῦ
ματὰ αἱ τῆς κανονικῶν διατάξεων εἰ-
σιν ἰσοτυπώσεως. ἀπὸ δὲ χροῖον ἀσμε-
νως, καὶ ἔσοφαντορος Δαβὶδ ἀδούμ-
ως τὸ δὲ ἀποστόλου θεὸν λέγοντες ἐν
τῇ ὁδῷ τῆς μὲν πρὸς τὸν θεὸν
ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν περὶ δὲ δι-
καιοσύνης τὰ μὲν πρὸς τὸν θεὸν
αἰώνια. συνέπον με, ἔξομα. καὶ εἰ
εἰς αἰῶνα ἢ πρὸς φησὶ φωνὴ ἐν-
τέλλεται ἡμῖν φυλάττειν τὰ μὲν πρὸς
ἔσοφ, ἔξοφ ἐν αὐτοῖς, δηλον ὅτι ἀκρά-
δαντα καὶ ἀσάλευτα διαμύροισιν. ὅτι
ὁ θεοφίης Μωσῆς οὕτω φησὶν ἐν αὐ-
τοῖς ἐκ ἐστὶν ἀφαιρεῖν, ἔξοφ αὐτῶν ἐκ
ἐστὶν ἀφαιρεῖν. καὶ ὁ θεὸς ἀποστόλος ἐν
αὐτοῖς ἐγκραυχόμενος βοᾷ εἰς ἀπὸ τῆς
δυμοδῶν ἀγγελοὶ παρὰ ἀκούσας. καὶ εἰ
ἀγγελὸς ἀγαλλόμενος ἡμῖν παρὰ ὃ
παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. πούτων οὐ-
τως ὄντων καὶ διαμύροισιν ἡμῖν,
ἀγαλλόμενοι ἐπὶ αὐτοῖς, ὡς εἰς πρὸς
ροὶ σὺν πολλὰ, ἀσπασίως τῶν θεῶν
κανόνας ἐνερνεύμεθα, καὶ ὁλοκληρον
πῶ αὐτῶν διατάξιν καὶ ἀσάλευτον
κραυχόμενοι, τῆς ἐκτεθέντων ἰσοτῆς
ἀγίων καὶ σαλπύγων τῆς πῶματ
πανθὸ φημῶν ἀποστόλων, τῆς τε ἐξ

ANNO CHRISTI 787.

ἀγίων ἑοικυμηνικῶν συνόδων, καὶ τῶν τοπικῶν συναθροιστῶν ἐπιεικῶς ποιούτων δογματῶν, καὶ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν. Ἐξ ἑνὸς ἑστῶσαν πάντες καὶ τὸ αὐτὸ πνεύματος ἀγαθόντες ὤρισαν τὰ συμφέροντα. Ἐοὐ μὲν τῶν ἀναθεματικῶν παραπέμποισι, ἔφημεν ἀναθεματικῶν οὐδὲ τῆν καταιρέσιν, ἔφημεν καταιροδῶν οὐδὲ τῶν ἀφορισμῶν, καὶ ἡμεῖς ἀφοριστῶν οὐδὲ τῶν ἐπιτημῶν ὑποβάλλοις, καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως ὑποβάλλοις. ἀφιλάργυρος ἑστῶ ὁ ἕσπος, δεχομένοι τοῖς παροδοῖν, ὁ βεβηκώς εἰς τρίτον οὐρανὸν ἔκουσας ἀρρήτα ῥήματα Γαῦλος ὁ θεῖος δόξαστος διαφρήδω βοᾷ.

β.

Οὐ δεῖ τὸν χρονονόμον ἐπισκοποῦν ἀσφαλῶς συντάσσειν τῶν κανόνων φυλάξιν· εἰ δὲ μήγε, μὴ χρονονεῖται.

Ἐπειδὴ τὸ ψάλλοντες συντασσόμεθα τῷ θεῷ ἐν τοῖς δικαίωμασι τοῦ μελετήσω, ἐκ ἐπιλήσμου τῆν λόγων τοῦ πάντας μὲν χειριστοῖς ταῦτα φυλάξιν σωτήριον, κατ' ἐξαιρετικὸν δὲ τῶν πῶν ἱερατικῶν ἀμπερομένων ἀξίαν. Ἐν τῶν οὐλομένων, πάντα τὸ προσάγειται μέλλοντα εἰς τὴν τῆς ἐπισκοπῆς βαθμὸν, πάντως τὸ ψαλτικῶν γινώσκων· ἵνα ἐκ τούτου καὶ πάντα τὸ κατ' αὐτὴν κληρὸν οὐπνοουδὲ τῆ μνεῖται, ἀνακρίνεται δὲ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῆ μητροπολίτου, εἰ προσδύμως ἐξ ἀναγιγνώσκων ἐρευνητικῶς ἔοὐ ἀποδευτικῶς τοῖς τε ἱεροῖς κανόνας, τὸ ἀγιον διαγέλιον, τῶν τε ἑσίου δόξαστικῶς tam sacros Canones & sanctum euangelium, quam diuini Apo-

sex sanctis & vniuersalibus Synodis, atque his Conciliis quæ localiter collecta sunt, in expositionem huiusmodi decretorum promulgati sunt: nec non & eorum qui a sanctis patribus nostris prolati fuisse probantur. Ab vno enim eodemque spiritu illustrati definerunt quæ expediunt. Et quidem quos anathemati transmittunt, & nos anathematizamus: quos vero depositioni, & nos deponimus: quos autem segregationi, & nos segregamus. Porro quos epimitio, id est poenæ tradunt, & nos quoque simili modo submitimus. Sine auaritia namque sint mores, contenti presentibus, Paulus aperte clamat diuinus apostolus, qui in tertium cælum ascendit, & audiuit ineffabilia verba.

Hebr. 13.

II.

Quod oporteat consecrandum episcopum caute polliceri Canones seruare: sin autem, minime consecrari.

Quoniam psallentes reprobamus Deo: In iustificationibus tuis meditabor, non obliuiscar sermones tuos: omnes quidem Christianos hoc seruare saluberrimum est; sed præcipue hos, qui hierarchicam consecuti fuerint dignitatem. Vnde definimus, omnem qui ad episcopatus prouehendus est gradum, modis omnibus psalterium nosse; vt ex hoc etiam omnis clericus qui sub eo fuerit, ita moneatur & imbuetur. Inquiratur autem diligenter a metropolitana, si in promptu habeat legere scrutabiliter & non transitorie tam sacros Canones & sanctum euangelium, quam diuini Apo-

Psal. 118.

